

Unesco, Kernavės archeologinė vietovė:
pagoniškoji Lietuva ir baltų kultūra

Kernavė – pagoniškosios Lietuvos sostinė, įrašyta į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą. Vaizdingoje Neries upės pakrantėje įsikūrę piliakalniai mena ne tik pagonybės laikus, bet ir baltiškąją kultūrą, gyvavusią daugiau nei 10 tūkstančių metų.

Istoriniuose rašytiniuose šaltiniuose Kernavė pirmą kartą paminėta 1279 m. Eiliuotoje Livonijos ir Hermano Vartbergės kronikoje aprašytas nesėkmingas kalavijuočių žygis į Lietuvą, į Kernavėje esančią kunigaikščio Traidenio žemę.

Tai viena didžiausių archeologinių ekspozicijų po atviru dangumi, kurią sudaro kompleksiniai archeologijos ir istorijos objektai, tarp jų – Kernavės senosios gyvenvietės, Kernavės kapinynas, penkių piliakalnių kompleksas ir Kernavės senojo miesto vietos.

Kernavės archeologinė vietovė Lietuvos Respublikos Seimo nutarimu buvo įkurta kaip saugoma teritorija, turinti griežčiausią apsaugos statusą. Valstybinio Kernavės kultūrinio rezervato direkcija yra atsakinga už teritorijos valdymą, apsaugą, priežiūrą. Taip pat ši įstaiga vykdo mokslinius tyrimus, rūpinasi vietovės pritaikymu lankytojams bei ekologinės pusiausvyros užtikrinimu.